

คลังสารสาร

ISSN 0125-0957

ปีที่ ๕๙ ฉบับที่ ๔ เดือนเมษายน พ.ศ. ๒๕๕๔

រដ្ឋសភាសារ

ស្នាក់ការលេខាធិការសភាជូរពេនរាមរុទ្រ

ISSN 0125-0957

รัฐสภาสาร

วัตถุประสงค์

เพื่อเผยแพร่การปกครองระบอบประชาธิปไตย
และเพื่อเสนอข่าวสารวิชาการในวงงานรัฐสภา และอื่น ๆ
ทั้งภายในและต่างประเทศ

ที่ปรึกษา

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ
นายคัมภีร์ ดิษฐากรณ์

บรรณาธิการ

นางสาวอัจฉราฉวี นิ่มศิริ

ผู้จัดการ

นางบุษราคัม ชาวน์ศิริ

เหรียญฎีก

นางสาวสุพัชรา กบิลคาคม

กองบรรณาธิการ

นางพรรณพร สิ้นสวัสดิ์
นางสาวอรทัย แสนบุตร
นางสาวอารีย์วรรณ พูลทรัพย์
นางสาวจุฬารัตน์ เต็มผล
นางสาวสทวรรณ เพ็ชรไทย
นายสมยศ วงษ์มา
นายพรชัย แวนแคว้น

ฝ่ายศิลปกรรม

นายมานะ เรื่องสอน
นายนิธิทัศน์ องค์กรชัยชัย
นางสาวทิพย์วิมล อ่อนกลิ่น

ฝ่ายธุรการ

นางอำไพ กั้นเกษแก้ว
นางสาวเสาวลักษณ์ ธนชัยอภิภัทร
นางสาวอาภรณ์ เนื่องเศรษฐ์

การส่งเรื่องลงรัฐสภาสาร

ที่บรรณาธิการหนังสือรัฐสภา
สำนักประชาสัมพันธ์
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ถนนประดิพัทธ์ แขวงสามเสนใน
เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร ๑๐๕๐๐
โทร. ๐ ๒๒๕๔ ๒๒๕๔-๕ แฟกซ์ ๐ ๒๒๕๔ ๒๒๕๒
e-mail : rattasapasarn@yahoo.com

การสมัครเป็นสมาชิก

ค่าสมัครสมาชิก ปีละ ๕๐๐ บาท (๑๒ เล่ม)
ราคาจำหน่ายเล่มละ ๕๐ บาท (รวมค่าจัดส่ง)
กำหนดออกเดือนละ ๑ ฉบับ

การส่งบทความลงเผยแพร่ในหนังสือรัฐสภาสารจะต้องเป็น
บทความที่ไม่เคยลงพิมพ์ในวารสารใดมาก่อน การพิจารณา
อนุมัติบทความที่นำมาลงพิมพ์ดำเนินการโดยกองบรรณาธิการ
และคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ทั้งนี้ บทความ ข้อความ
ความคิดเห็น หรือข้อเขียนใดที่ปรากฏในหนังสือเล่มนี้เป็น
ความเห็นส่วนตัว ไม่ผูกพันกับทางราชการแต่ประการใด

บทบรรณาธิการ

นับจากวันที่ ๒๔ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๗๕ จนถึงปัจจุบัน การเมืองไทยภายใต้การปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข เดินทางมาเป็นระยะเวลา ๗๙ ปี นับได้ว่ายาวนานพอสมควร แต่กระนั้นการเมืองไทยก็ยังไม่สามารถพัฒนาไปมากนัก ทั้งนี้เกิดจากหลายสาเหตุ อาทิ การเกิดปฏิวัติรัฐประหาร การมีรัฐบาลที่มาจากหลายพรรคการเมือง ทำให้รัฐบาลขาดเสถียรภาพ และการเกิดปัญหาความวุ่นวายภายในบ้านเมือง ประชาชนเกิดความแตกแยกทางความคิด ขาดความสามัคคีและแบ่งฝ่ายอย่างชัดเจน สาเหตุเหล่านี้เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาการเมืองของไทยแม้ว่าจะมีความพยายามปรับปรุงแก้ไขรัฐธรรมนูญเพียงใดก็ไม่สามารถปฏิรูปการเมืองได้ดังที่ต้องการ ถ้าคนไทยยังขาดความสามัคคี และไม่ปฏิบัติตามกติกาของวิถีประชาธิปไตยดังเช่นที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน จึงได้แต่หวังว่าการเลือกตั้งที่กำลังจะเกิดขึ้นในไม่ช้านี้จะทำให้ได้ผู้นำประเทศที่มีวิสัยทัศน์ และมีรัฐบาลที่เข้มแข็ง มาแก้ไขปัญหาคือต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในขณะนี้ได้

รัฐสภาสารฉบับนี้ขอแนะนำเสนอบทความเรื่องแรก **“มิติปัญหาการพัฒนา
ระบอบประชาธิปไตยไทย ศึกษาวิเคราะห์ผ่านการเลือกตั้งท้องถิ่นกรุงเทพมหานคร
๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๓”** มุ่งกล่าวถึงสภาพปัญหาในการพัฒนาระบอบประชาธิปไตย อธิบายแนวคิดและทฤษฎีที่ใช้ในการวิเคราะห์ อาทิ การเลือกตั้ง ประชาธิปไตย การเมืองการปกครองท้องถิ่น พรรคการเมือง ระบบของกรุงเทพมหานคร โดยศึกษาผ่านการเลือกตั้งท้องถิ่นกรุงเทพมหานคร คือ การเลือกตั้งสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร (ส.ก.) และสมาชิกสภาเขตกรุงเทพมหานคร (ส.ช.) รวมทั้งผลการวิเคราะห์ทั้งในแง่พรรคการเมืองและผู้สมัครรับเลือกตั้ง นโยบายและยุทธวิธีหาเสียงสำคัญของพรรคการเมือง การลงคะแนนเสียงของผู้มีสิทธิเลือกตั้ง การควบคุมและตรวจสอบการเลือกตั้ง ผลการเลือกตั้งและการวิเคราะห์และสังเคราะห์มิติด้านประชาธิปไตย อย่างครบถ้วน

บทความเรื่องที่สอง **“สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติว่าด้วยการ
พัฒนาประเทศไทยในทศวรรษ 2010s”** บทความนี้กล่าวถึง ประเทศไทยในยุคปัจจุบันที่มุ่งพัฒนาด้านเศรษฐกิจแต่ละเลยสภาพแวดล้อมหรือธรรมชาติ จนนำมาสู่ภาวะ **“โลกสีหม่น”** รวมถึงนำเสนอข้อเท็จจริงสามประเด็น ซึ่งเป็นสิ่งที่ทำลายการพัฒนาประเทศไทย ซึ่งประกอบด้วย ผลของการไม่ให้ความสำคัญต่อแนวคิดแห่งการพัฒนาที่ยั่งยืน ภาวะอุบัติใหม่และปัญหาความขัดแย้งภายในประเทศว่าส่งผลอย่างไรกับการพัฒนา

บทความเรื่องี่สาม **“ทางสองแ่งของการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น : ผู้บริหารเข้มแข็งหรือประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารงานท้องถิ่น”** บทความนี้กล่าวถึง ความสำคัญเกี่ยวกับการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นเพื่อพัฒนาประชาธิปไตย ว่าผลที่เกิดจากการกระจายอำนาจตามรัฐธรรมนูญปี ๒๕๕๐ และรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน ที่ให้ฝ่ายบริหารมาจากการเลือกตั้งของประชาชนโดยตรงนั้นแท้จริงแล้วจะส่งผลให้ฝ่ายบริหารเข้มแข็งมีอำนาจในการบริหารมากขึ้น หรือว่าประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการปกครองท้องถิ่นให้เป็นการปกครองตนเอง (Self Government) หรือไม่ รวมทั้งเสนอแนะแนวทางในการสร้างการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนอีกด้วย

และบทความเรื่องสุดท้าย **“รูปแบบการพัฒนาวิทยาลัยการอาชีพให้เป็นองค์การแห่งการเรียนรู้”** บทความนี้กล่าวถึงเป้าหมายสำคัญของการพัฒนา คือ การพัฒนาคน ความหมายและวิธีการที่จะทำให้วิทยาลัยการอาชีพเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ โดยเฉพาะในด้านการศึกษาเพราะถือเป็นรากฐานที่เป็นหลักของการพัฒนา โดยผ่านงานวิจัยที่มุ่งเสริมสร้างและขยายองค์ความรู้ใหม่ ๆ และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อสังคมได้

กองบรรณาธิการรัฐสภาสารหวังเป็นอย่างยิ่งว่า บทความที่นำเสนอฉบับนี้จะช่วยเพิ่มพูนองค์ความรู้ด้านประชาธิปไตย การเมืองการปกครอง เศรษฐกิจและสาระประโยชน์ให้กับท่านผู้อ่านได้เป็นอย่างดี

บรรณาธิการ

รัฐสภาสาร ปีที่ ๕๙ ฉบับที่ ๔ เดือนเมษายน ๒๕๕๕

Vol.59 No.4 April 2011

- มิติปัญหาการพัฒนาาระบบประชาธิปไตยไทย ๗
ศึกษาวิเคราะห์ผ่านการเลือกตั้งท้องถิ่นกรุงเทพมหานคร ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๓
รศ.ดร.เสนีย์ คำสุข
- สภาพที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติว่าด้วยการพัฒนาประเทศไทย ๖๑
ในทศวรรษ 2010s
พรณราย ชันธกิจ
- ทางสองแฉ่งของการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น : ผู้บริหารเข้มแข็งหรือประชาชนมีส่วนร่วม ๗๓
ในการบริหารงานท้องถิ่น
คณิศร ทับทิม
- รูปแบบการพัฒนาวิทยาลัยการอาชีพให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ ๘๘
Title : The Developing Model of Industrial and Community Colleges to be Learning
แก้ว ศรีบุญศยกุล

จัดทำโดย

กลุ่มงานผลิตเอกสาร สำนักประชาสัมพันธ์
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

<http://www.parliament.go.th>